

Til lovforslag nr. L 125

Folketinget 2012-13

Betænkning afgivet af Sundheds- og Forebyggelsesudvalget den 9. april 2013

Betænkning

over

Forslag til lov om en frivillig, brancheadministreret registreringsordning for tatovører

[af ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag)]

1. Ændringsforslag

Ministeren for sundhed og forebyggelse har stillet 3 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 30. januar 2013 og var til 1. behandling den 8. februar 2013. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Sundheds- og Forebyggelsesudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 3 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og ministeren for sundhed og forebyggelse sendte den 15. november 2012 dette udkast til udvalget, jf. SUU alm. del – bilag 63. Den 30. januar 2013 sendte ministeren for sundhed og forebyggelse de indkomne høringsvar og et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra Hudlægerne, Dansk Dermatologisk Selskab DDS og Jørgen Serup.

Ministeren for sundhed og forebyggelse har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget.

Deputationer

Endvidere har Hudlægerne, Dansk Dermatologisk Selskab DDS mundtligt over for udvalget redegjort for sin holdning til lovforslaget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 44 spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse og 4 spørgsmål til miljøministeren til skriftlig besvarelse, som disse har besvaret.

Nogle af udvalgets spørgsmål til ministeren for sundhed og forebyggelse og dennes svar herpå er optrykt som bilag 2 til betænkningen.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (udvalget med undtagelse af DF og LA) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Venstres, Socialdemokratiets, Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis, Enhedslistens og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at der siden vedtagelsen af forslag til vedtagelse nr. V 18 i november 2009 – på tværs af Folketingets partier og under skiftende sundhedsministre – har været afholdt en del drøftelser om forskellige modeller for regulering af tatovørhvervet med henblik på at oplyse og beskytte forbrugerne mod risici i forbindelse med tatovering.

I den forbindelse bemærker partierne, at der i dag ikke eksisterer nogen egentlig regulering af tatovørhvervet, hvormed det i dag er tilladt for enhver at kalde sig tatovør og udføre tatoveringer.

Partierne finder derfor, at forbrugerne skal sikres en bedre mulighed for at vælge en tatovør, der opfylder basale uddannelseskrav og er undergivet et regelsæt for god klinisk praksis.

Partierne noterer, at autorisationsordninger på sundhedsområdet normalt er forbeholdt veluddannede grupper med videregående eller mellemlange uddannelser hver med ansvarsfulde opgaver inden for sundhedsvæsenet – i en del konkrete situationer med varetagelse af kritiske funktioner i forhold til alvorligt syge patienter. På den baggrund finder partierne ikke, at erhvervsudøvere som tatovørerne, hvis

faglige baggrund typisk vil være et kortvarigt kursus, opfylder de normale kriterier ved vurderingen af etablering af autorisationsordninger.

På den baggrund er partierne enige om, at en mere omfattende regulering af erhvervet ikke vil »stå mål med de trods alt begrænsede sundhedsmæssige risici, der synes at være ved tatovering, så længe almindelige hygiejneregler overholdes, og så længe der ikke anvendes sundhedsskadelige farvestoffer«.

Partierne bemærker dog samtidig, at en række høringsparter er skeptiske over for det foreliggende lovforslag, der lægger op til en frivillig brancheadministreret registreringsordning.

Partierne finder, at tatovørbranchen skal ansvarliggøres i forhold til at beskytte forbrugere mod risici i forbindelse med tatoveringer. Det er partiernes opfattelse, at det foreliggende lovforslag indebærer et skridt i den rigtige retning, om end der på sigt kan være behov for en justering af de nærmere regler for ordningen. På den baggrund bemærker partierne, at en evalueringsperiode på 2 år er hensigtsmæssig.

Partierne noterer, at tatoveringsfarver er omfattet af lov om kemiske stoffer og produkter (kemikalieloven), der henhører under miljøministerens ressort og som bl.a. skal sikre, at der kan foretages regulering af salg og anvendelse af kemiske stoffer og produkter, som formodes at være til skade for sundheden.

I den forbindelse bemærker partierne, at Miljøministeriet – inden for rammerne af lovgivningen om kemiske stoffer – har ansvaret i forhold til de anvendte tatoveringsfarver, der synes at være centralt placeret i forhold til Folketingets ønske om at sikre, at de brugte tatoveringsfarver følger loven om kemiske stoffer og produkter, der henhører under miljøministerens ressort, samt at der løbende holdes opsyn eller foretages stikprøvekontrol af farverne.

Et *mindretal* i udvalget (DF og LA) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget kan ikke tilslutte sig lovforslaget, da det ikke lever op til det forslag til vedtagelse (V 18), som et enigt Folketing vedtog den 24. november 2009. Forslag til vedtagelsen lød:

»Folketinget konstaterer, at der er behov for en regulering af tatovørerhvervet, der sikrer, at tatovører er uddannede og kvalificerede til at udføre tatoveringer, samt at tatoveringsfarver ikke indeholder sundhedsskadelige stoffer.

Folketinget pålægger derfor regeringen at tage initiativ til at

- etablere en autorisationsordning af tatovører, hvor den enkelte gennemgår et grundkursus i basal viden om hygiejne, sårpleje og brugen af farvestoffer samt lærer at tatovere. Kurset kan f.eks. udbydes af erhvervets brancheorganisation
- denne autorisation bliver en forudsætning for at arbejde som tatovør i Danmark, og skal udstedes af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
- sikre, at de brugte tatoveringsfarver følger loven om kemiske produkter, samt at myndighederne løbende holder opsyn med eller foretager stikprøvekontrol af farverne

- der stilles krav om ordentlig hygiejne i tatoveringslokaler og tatoveringsredskaber.

Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag herom senest inden udgangen af 2010.«

Ifølge ministeren for sundhed og forebyggelses svar på spm. 35 har den nuværende sundhedsminister vurderet anderledes og lever derved ikke op til forslag til vedtagelse nr. V 18.

Meningen med V 18 var netop, at der ikke skulle være tale om en frivillig forening, idet borgerne skulle kunne føle sig sikre, når de besøgte en tatoveringsklinik. Med dette lovforslag om en frivillig brancheadministreret registreringsordning for tatovører kan det for flere tatovører være en større fordel ikke at være med i ordningen, da de dermed ikke skal betale for en registrering og ikke kan få behandlet klager af en forening, som de ikke er medlem af, jf. svar på spm. 38. Dansk Folkeparti mener endvidere, at tatovører uden for ordningen ikke føler sig observeret eller tvunget til at rette ind efter en brancheforening, som selv skal stå for udformning af kurser.

Dansk Folkeparti finder det ej heller seriøst, at de forskellige foreninger, som vil lade sig registrere, hver især selv skal stå for udformning af kurser, jf. svar på spm. 18, hvilket kan betyde store forskelle på, hvilke krav der stilles i de forskellige foreninger.

Det undrer samtidig Dansk Folkeparti, at ministeren i sit svar på spm. 23 skriver, at målet ikke er få alle registreret, hvilket netop var formålet med V 18.

Dansk Folkeparti finder, at ministeren endvidere har valgt at ignorere de høringssvar, som er modtaget fra Dansk Dermatologisk Selskab (DDS), Organisation af Lægevidenskabelige Selskaber (LVS) og Lægeforeningen, der alle anbefaler, at lovforslaget tages af bordet.

LVS fremhæver betydningen af at oprette et centralt dataregister til overvågning af tatoveringsrisici, og Dansk Folkeparti henviser i øvrigt til foreningens høringssvar og høringssvar fremsendt af Tatoveringsklinikken ved Bispebjerg Hospital som tillæg til DDS' høringssvar. Tatoveringsklinikken er den største klinik inden for dette område i Europa. En samlet lægeverden går imod lovforslaget.

Essensen i høringssvarene er, at loven ikke løser problemerne, ikke skaber øget sikkerhed for brugerne, og at loven endda kan forringe situationen og åbne for kriminalisering. Området er meget kompliceret at regulere både medicinsk og samfundsmæssigt og i forhold til den internationale situation.

Dansk Folkeparti mener endvidere, at ministeren vælger at overhøre problemet med de bander, som fører kontrol med tatoveringsbranchen, og det fremgår af flere høringssvar, at branchen ikke kan kontrollere sig selv, dels på grund af branchens opsplittede karakter, fragmentering og rivalisering, dels fordi rockerne indtager en så dominerende rolle, som de gør. Rockerne vil til enhver tid kunne sikre sig adgang til og kontrol over registreringer, uden at det er synligt udadtil f.eks. ud fra referater af foreningsmøder. Registreringer vil endvidere – under rockerkontrol – kunne blive en direkte handelsvare og et middel til afpresning. Bureaukratisk

kontrol af foreningsvedtægter er bare papir, der ikke viser virkeligheden bag.

At man ej heller vil etablere en database til brug for registreringer af farve med bakterier eller andre urenheder, jf. svar på spm. 33, gør, at lovforslaget bliver useriøst og uprofessionelt. Derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte lovforslaget.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *ministeren for sundhed og forebyggelse*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af DF og LA):

Til § 2

1) I *stk. 1, nr. 7*, indsættes som *4.-6. pkt.*:

»Klageorganet kan tage sager op af egen drift eller på opfordring. En klage skal være indgivet til klageorganet inden 2 år efter det tidspunkt, hvor klageren var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over. Klagen skal dog senest indgives 5 år efter den dag, hvor klageforholdet har fundet sted.«

[Udvidelse af klageorganets kompetence og fastsættelse af frist for indgivelse af klage]

Til § 3

2) I *stk. 2* indsættes som *2. og 3. pkt.*:

»Sundhedsstyrelsen udarbejder til brug herfor et fælles registreringsbevis, som administreres af de godkendte brancheforeninger for tatovører, jf. § 2, stk. 1. Sundhedsstyrelsen fastsætter regler om registreringsbevisets anvendelighed og løbetid.«

[Indførelse af fælles registreringsbevis udarbejdet af Sundhedsstyrelsen]

Til § 6

3) Datoen »1. juli 2013« ændres til: »1. januar 2014«.

[Ændret tidspunkt for ikræfttrædelse]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Efter lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 7, skal brancheforeningen for tatovører oprette et klageorgan, hvor mere end halvdelen af klageorganets medlemmer skal være forbrugerrepræsentanter. Klageorganet skal kunne behandle klager fra forbrugere over den behandling, de har fået af foreningens registrerede tatovører. Endvidere skal klageorganet kunne

behandle klager fra tatovører over foreningens beslutninger om ikke at tildele titlen registreret tatovør samt fratagelse af tilladelse til at anvende titlen registreret tatovør.

Sundhedsstyrelsen er i forbindelse med arbejdet med at fastsætte nærmere regler om etableringen af brancheforeningens klageorgan, jf. lovforslagets § 2, stk. 2, blevet gjort opmærksom på, at det vil være hensigtsmæssigt, at klageorganet tillige får mulighed for at tage sagerne op af egen drift eller på opfordring.

Det vil være op til klageorganet selv at vurdere og tage stilling til, om organet vil tage sagen op. Opfordringen kunne f.eks. komme fra Sundhedsstyrelsen eller andre end den registrerede tatovør eller forbrugeren selv. Hermed får klageorganet mulighed for at behandle sager, også uden at forbrugeren eller tatovøren af den ene eller anden grund ønsker at indgive en klage til organet.

Herudover findes det hensigtsmæssigt, at der fastsættes frister for, hvornår en klage kan indgives til klageorganet af hensyn til, hvor gamle sager klageorganet skal være forpligtet til at oplyse og tage stilling til.

Det foreslås derfor, at en klage skal være indgivet til klageorganet inden 2 år efter det tidspunkt, hvor klageren var eller burde være bekendt med det forhold, der klages over. Klagen skal dog senest indgives 5 år efter den dag, hvor klageforholdet har fundet sted. Der kan ikke dispenseres fra disse klagefrister, som svarer til, hvad der gælder for indgivelse af klager til Patientombudet.

Til nr. 2

Efter lovforslagets § 3, stk. 2, kan der ved indgangspartiet til enhver registreret tatovørs virksomhed ved synlig skiltning informeres om, at tatovøren er registreret tatovør. Det anføres i lovforslagets bemærkninger, at der med indgangspartiet forstås et sted – dør eller tilstødende vindue – som er synlig for forbrugerne. Dermed får forbrugerne let tilgængelig information om, hvorvidt tatovøren er registreret eller ej.

Der lægges med lovforslaget op til, at brancheforeningerne for tatovører i fællesskab udarbejder et standardiseret klistermærke, som kan benyttes til skiltning hos de registrerede tatovører.

Sundhedsstyrelsen har i forbindelse med besvarelse af spørgsmål under udvalgsbehandlingen oplyst, at det er almindelig praksis, at tatovører foretager tatoveringer i forskellige tatovørforretninger, og at der vil kunne arbejde både registrerede og ikkeregistrerede tatovører i samme forretning. Et klistermærke i indgangspartiet til en tatovørforretning, som forudsat i lovforslaget, vil derfor kunne give anledning til misforståelser med hensyn til registreringsforholdene på stedet.

På den baggrund foreslås det, at det i lovforslagets § 3, stk. 2, indsættes, at Sundhedsstyrelsen udarbejder et fælles registreringsbevis, som administreres af de godkendte brancheforeninger.

Registreringsbeviset kunne f.eks. udformes i kreditkortformat, som tatovøren kan tage med sig og hænge op i en plastiklomme ved indgangen til den tatovørforretning, hvor vedkommende aktuelt arbejder. På kortet kunne f.eks. fremgå tatovørens navn, at vedkommende er registreret tatovør,

hvilken brancheforening der har registreret tatovøren samt tatovørens underskrift. Herudover vil et registreringsnummer kunne betrygge tilliden til registreringsbeviset ved at begrænse en eventuel risiko for uberettiget kopiering af beviset.

Det vil være en fordel for forbrugerne, hvis kortet er let genkendeligt, og det foreslås derfor, at alle registreringsbeviser er ens i design med et let genkendeligt logo.

Sundhedsstyrelsen vil fastsætte nærmere regler om, at der ikke må skiltes på en sådan måde, at det kan give anledning til misforståelser om, hvem – der i virksomheder med både registrerede og ikkeregistrerede tatovører – er registreret tatovør.

Sundhedsstyrelsen vil endvidere fastsætte regler om, at registreringsbeviset har en løbetid. Der vil fra starten af kunne fastsættes krav om en automatisk fornyelse af registreringsbeviset hvert andet år, medmindre en tatovør er blevet frataget tilladelsen til at anvende titlen registreret tatovør. Viser erfaringerne efter f.eks. en 3-årig periode, at løbetiden uden problemer kan sættes op til 5 år, kan Sundhedsstyrelsen tilpasse reglerne hertil.

Tilsammen vil disse tiltag indebære, at tatovører, som er blevet frataget tilladelsen til at anvende titlen registreret tatovør, ikke længere vil kunne identificere sig med et gyldigt registreringsbevis. Det vil samtidig kunne begrænse risikoen for ulovlig kopiering og brug af registreringsbeviser.

I den forbindelse henvises til lovforslagets § 5, hvorefter den, der uberettiget betegner sig som registreret tatovør, straffes med bøde.

Det foreslås, at registreringsbeviset administreres, herunder udstedes og fornyes, af brancheforeningerne. Udgifterne hertil afholdes af brancheforeningerne.

Til nr. 3

Det fremgår af lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 4, at en brancheforening for tatovører skal stille krav om, at tatovører, som ønsker at opnå ret til at anvende titlen registreret tatovør, undervises i og følger Miljøministeriets regler om regulering af indholdet i farvestoffer.

Der foreligger ikke i dag et samlet regelsæt for regulering af tatoveringsfarver. Det er reguleret i hhv. særlovgivning og EU-regler. Hertil kommer Miljøministeriets konstitutive forbud mod 13 tatoveringsfarver.

Sammentænkningen af registreringsordningen og den kommende bekendtgørelse om tatoveringsfarver er en af de store gevinster ved lovforslaget.

Det har imidlertid vist sig, at arbejdet med bekendtgørelsen har været mere tidskrævende end forudset. Desuden skal bekendtgørelsen sendes til notificering i EU, hvilket ikke kan ske inden den oprindeligt foreslåede ikrafttrædelsesdato for lovforslaget.

På den baggrund foreslås det derfor at udskyde lovforslagets ikrafttrædelsesdato til den 1. januar 2014, idet det er miljøministerens målsætning, at den kommende bekendtgørelse om regulering af tatoveringsfarver kan træde endeligt i kraft om lidt under et år.

En udskydelse af ikrafttrædelsesdatoen vil herudover give yderligere tid til at forberede registreringsordningen, herunder vejlede kommende brancheforeninger om godkendelseskravene.

Annette Lind (S) Flemming Møller Mortensen (S) Julie Skovsby (S) Karen J. Klint (S) Sophie Hæstorp Andersen (S) fmd.

Daniel Toft Jakobsen (S) Orla Hav (S) Camilla Hersom (RV) Marlene Borst Hansen (RV) Liv Holm Andersen (RV)

Jonas Dahl (SF) Sanne Rubinke (SF) Özlem Sara Cekic (SF) Stine Brix (EL) Per Clausen (EL) Hans Andersen (V) nfmnd.

Martin Geertsen (V) Jane Heitmann (V) Sophie Løhde (V) Hans Christian Schmidt (V) Eyvind Vesselbo (V)

Gitte Lillelund Bech (V) Liselott Blixt (DF) Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) Karina Adsbøl (DF)

Mette Hjermind Dencker (DF) Joachim B. Olsen (LA) Thyra Frank (LA) Benedikte Kiær (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	9
Socialdemokratiet (S)	45	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Dansk Folkeparti (DF)	22	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1

Oversigt over bilag vedrørende L 125

Bilagsnr.	Titel
1	Høringssvar og høringsnotat, fra ministeren for sundhed og forebyggelse
2	Udkast til tidsplan over lovforslaget
3	Tidsplan over lovforslaget
4	Henvendelse af 12/3-13 fra Hudlægerne, Dansk Dermatologisk Selskab DDS
5	Ændringsforslag fra ministeren for sundhed og forebyggelse
6	1. udkast til betænkning
7	Henvendelse af 19/3-13 fra Hudlægerne, Dansk Dermatologisk Selskab DDS
8	Bilaget er taget tilbage
9	Henvendelse af 3/4-13 fra Jørgen Serup
10	2. udkast til betænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 125

Spm.nr.	Titel
1	Spm. om antallet af henholdsvis kræfttilfælde, allergiske reaktioner og betændelsestilstande, der er registreret i forbindelse med brug af tatovørblæk, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
2	Spm., om der er registreret andre bivirkninger eller utilsigtede hændelser udover betændelsestilstande, kræft og allergiske reaktioner i forbindelse med tatovering eller tatovørblæk, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
3	Spm. om, hvornår det forventes, at miljøministeren tager initiativ til at udarbejde specifikke regler for regulering af tatoveringsfarver, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
4	Spm. om, i hvilken størrelsesorden bøden for overtrædelse af misbrug af titlen registreret tatovør bør være, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
5	Spm., om hygiejneundervisning af kommende registrerede tatovører bør foretages af uddannet sundhedspersonale, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
6	Spm., om ministeren vil udarbejde retningslinjer for, på hvilket niveau kommende registrerede tatovører skal oplyse kunder om eventuelle sundhedsrisici forbundet med tatovering, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
7	Spm., om der vil være sanktioner, hvis registrerede eller ikkeregistrerede tatovører anvender ikkegodkendte farver, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
8	Spm., om det er gængs praksis, at klageorganer udpeges af Forbrugerrådet og Sundhedsstyrelsen, og om samme praksis gør sig gældende i forhold til zoneterapeuter, homøopater og kinesioleger, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå

- 9 Spm., om det er gængs praksis, at repræsentationen i klageorganer udgøres af mere end 50 pct. forbrugerrepræsentanter, og om samme praksis gør sig gældende i forhold til zoneterapeuter, homøopater og kinesiologer, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 10 Spm. om, hvilke eventuelle fagpersoner der skal være repræsenteret i branchens klageorgan, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 11 Spm. om, hvorfor en oversigt over kundeklager ikke skal være offentligt tilgængelig, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 12 Spm. om præcisering af betydningen af, at »foreningen er demokratisk i sin opbygning og funktion«, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 13 Spm., om ministeren vil uddybe, hvilke vedtægtsbestemmelser der bør gælde for det i lovforslaget nævnte klageorgan, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 14 Spm. om, hvorledes den omtalte evalueringsproces efter 3 år fra lovens ikrafttrædelse skal forløbe, på hvilke parametre evalueringen vil blive foretaget, og hvilke succeskriterier ministeren lægger til grund, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 15 Spm. om, hvornår ministeren forventer at tage initiativ til at udarbejde specifikke regler for regulering af tatoveringsfarver, og hvornår dette regelsæt forventes færdigbehandlet, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
- 16 Spm. om, hvornår en revideret kemikalielov i forhold til regulering af tatoveringsfarver sendes i høring, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
- 17 Spm. om, hvem der skal udarbejde kursuskravene og kravet til indretning af tatoveringsklinikker, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 18 Spm., om kurserne skal være ens i de forskellige brancheforeninger, og hvem der i givet fald sikrer dette, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 19 Spm. om, hvor hurtigt efter lovens ikrafttrædelse ministeren vil se på, hvordan loven fungerer, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 20 Spm., om loven bliver lavet om, hvis der efter et år viser sig en uheldig udvikling, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 21 Spm. om, hvordan et kommende klagenævn skal sammensættes, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 22 Spm. om, hvem der skal udstikke retningslinjerne for skiltning m.v., til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 23 Spm. om, hvordan man vil udstede registreringen, om det bliver til den enkelte tatovør eller til ejeren af tatovørklinikken, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå

- 24 Spm., om alle, der arbejder på klinikken, skal være registrerede, til mi-
nisteren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 25 Spm., om man må tatovere i en registreret klinik uden selv at være
godkendt, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens
svar herpå
- 26 Spm. om, hvem der kan registrere en international tatovør, og i givet
fald, hvordan denne registreres, til ministeren for sundhed og forebyg-
gelse, og ministerens svar herpå
- 27 Spm., om den brancheforening, som i givet fald har registreret en
udenlandsk tatovør, også er ansvarlig for de komplikationer, den
udenlandske tatovør eventuelt måtte forårsage, til ministeren for sund-
hed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 28 Spm. om at sikre, at skiltningen, der signalerer registreret tatovør, ikke
bliver kopieret, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og mini-
sterens svar herpå
- 29 Spm. om, hvilke tatovører ministeriet har haft kontakt med under ud-
arbejdelsen af lovforslaget, til ministeren for sundhed og forebyggelse,
og ministerens svar herpå
- 30 Spm. om at sikre, at denne lov ikke kan udnyttes af rockergrupper, til
ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 31 Spm. om initiativ til et samlet register over anmeldte komplikationer,
til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 32 Spm. om, at farven er kræftfremkaldende, til ministeren for sundhed
og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 33 Spm. om, at lægerne på hudklinikken foreslår en database, hvori der
registreres farver med problemer, til ministeren for sundhed og fore-
byggelse, og ministerens svar herpå
- 34 Spm. om, at lægefaglige eksperter på området mener, at lovforslaget
burde droppes, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministe-
rens svar herpå
- 35 Spm. om grunden til, at ministeren ikke følger et enigt Folketing med
vedtagelsen af V 18, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og
ministerens svar herpå
- 36 Spm., om man kan blive registreret tatovør uden at være i en branche-
forening, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens
svar herpå
- 37 Spm. om, hvem der skal udbyde de kurser, som sikrer, at tatovøren le-
ver op til loven, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og mini-
sterens svar herpå
- 38 Spm. om, hvordan en registreret tatovør uden for en brancheforening
sanktioneres, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministe-
rens svar herpå
- 39 Spm. om, hvordan ministeren vil sikre en fair behandling, når ikke-
rockerrelaterede tatovører i givet fald skal sanktionere den nu rocker-
relaterede tatovør, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og mi-
nisterens svar herpå

- 40 Spm. om kommentar til henvendelsen af 12/3-13 fra Hudlægerne, Dansk Dermatologisk Selskab DDS, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 41 Spm., om det foreslåede ændringsforslag til § 2 har været sendt i høring hos brancheforeningen, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 42 Spm., om ministeren vil oplyse, om det foreslåede ændringsforslag til § 3 har været sendt i høring hos brancheforeningen, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 43 Spm. om, at udarbejde et ændringsforslag, hvormed der indføres en obligatorisk statsligt styret registreringsordning eventuelt med en 10-års overgangsordning, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 44 Spm. om at sikre en øget kontrol med bakterier i tatoveringsfarve, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
- 45 Spørgsmål tilbagetaget.
- 46 Spm., om kommentar til henvendelsen af 19/3-13 fra Jørgen Serup, Hudlægerne, Dansk Dermatologisk Selskab DDS, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 47 Spm. om, hvornår der planlægges en ændring af bekendtgørelse og vejledning om kosmetisk behandling i forhold til at fjerne tatovering med laser, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå
- 48 Spm., om ministeren vil oprette et skade- og bivirkningsregister over produktnavne på tatoveringsfarve i Danmark, til miljøministeren, og ministerens svar herpå
- 49 Spm., om kommentar til henvendelsen af 3/4-13 fra Jørgen Serup, til ministeren for sundhed og forebyggelse, og ministerens svar herpå

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål og ministeren for sundhed og forebyggelses svar herpå

Spørgsmålene og ministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra Dansk Folkeparti.

Spørgsmål 5:

Er ministeren af den opfattelse, at hygiejneundervisning af kommende registrerede tatovører bør foretages af uddannet sundhedspersonale? Vil ministeren i benægtende fald oplyse, hvem ministeren mener, kan udføre opgaven på tilfredsstillende og forsvarlig vis?

Svar:

Brancheforeninger for tatovører, som gerne vil have Sundhedsstyrelsens godkendes til at kunne registrere tatovører, skal efter lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 3, fastsætte retningslinjer for uddannelse af tatovører samt regelsæt for god tatovørpraksis. Brancheforeningen skal også stille krav om, at tatovører, som ønsker at anvende titlen registreret tatovør, skal have gennemført en uddannelse, som lever op til foreningens retningslinjer herfor og følger foreningens regelsæt for god tatovørpraksis. Endvidere skal brancheforeningen stille krav om, de skal undervises i og følge Miljøministeriets regler om regulering af indholdet i tatoveringsfarver, jf. § 2, stk. 1, nr. 4.

Sundhedsstyrelsen har til brug for besvarelse af spørgsmålet oplyst, at det er styrelsens opfattelse, at foreningens retningslinjer bl.a. vil skulle omfatte uddannelse i hygiejne, der skal forebygge skader som følge af anvendelse af urent udstyr eller manglende pleje af tatoveringen.

Sundhedsstyrelsen fastsætter ikke krav om, hvem der må undervise. Hygiejneundervisning af tatovører vil kunne foretages af sundhedspersonale, som har dokumenterede erfaringer og kvalifikationer med hensyn til undervisning i hygiejne samt af andre med samme kvalifikationer på dette område.

Spørgsmål 15:

Vil ministeren oplyse, hvornår ministeren forventer at tage initiativ til at udarbejde specifikke regler for regulering af tatoveringsfarver, som det fremgår af lovforslaget – og hvornår dette regelsæt forventes færdigbehandlet?

Svar:

Jeg har allerede taget initiativ til at udarbejde specifikke regler for regulering af tatoveringsfarver. Dette vil ske gennem udstedelse af en bekendtgørelse.

Miljøstyrelsen er i øjeblikket ved at færdiggøre udkast til bekendtgørelse om tatoveringsfarver. Kemikalieområdet er i vidt omfang totalharmoniseret i EU, og det er derfor nødvendigt med en række juridiske analyser af gældende EU-lovgivning inden bekendtgørelsen kan udstedes.

Når udkastet til bekendtgørelsen er klar, vil den blive sendt i offentlig høring. Efter høringen er afsluttet, skal bekendtgørelsen notificeres i EU, hvilket tager mindst 3 måneder.

Det er min målsætning, at et forbud mod import af produkter, der ikke lever op til reglerne kan træde endeligt i kraft om lidt under et år.

Spørgsmål 17:

Vil ministeren oplyse, hvem der skal udarbejde kursuskravene og kravet til indretning af tatoveringsklinikker?

Svar:

Brancheforeningen for tatovører skal efter § 2, stk. 1, nr. 3, i lovforslaget, fastsætte retningslinjer for uddannelse af tatovører samt regelsæt for god tatovørpraksis. Brancheforeningen skal også stille krav om,

at tatovører, som ønsker at anvende titlen registreret tatovør, skal have gennemført en uddannelse, som lever op til foreningens retningslinjer herfor og følger foreningens regelsæt for god tatovør-praksis. Endvidere skal brancheforeningen stille krav om, at de skal undervises i og følge Miljøministeriets regler om regulering af indholdet i tatoeringsfarver, jf. § 2, stk. 1, nr. 4.

Sundhedsstyrelsen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst, at styrelsen i forbindelse med godkendelsen af brancheforeningen vil lade indgå, om foreningens retningslinjer for uddannelse af tatovører samt regelsæt for god tatovørpraksis indeholder krav om, at tatovøren skal være i stand til bl.a. at udføre tatoeringer under iagttagelse af almindelige hygiejneregler, sårpleje og anvende farvestoffer i overensstemmelse med Miljøministeriets regler.

Herudover har Sundhedsstyrelsen oplyst, at det er op til den enkelte brancheforening, om den i forbindelse med sine uddannelsesretningslinjer vil stille krav om specifikke kurser, og i givet fald hvilke kurser, og om foreningen vil anerkende dokumentation for allerede opnåede kvalifikationer, som kan sidestilles med uddannelseskravene. Forskellige brancheforeninger kan derfor udarbejde forskellige krav til uddannelse, herunder kursuskrav.

Lovforslaget indeholder ikke regler om krav til indretning af tatoeringsklinikker.

Jeg kan herudover henvise til min besvarelse af dags dato af SUU (L 125) – spørgsmål 5.

Spørgsmål 18:

Vil ministeren oplyse, om kurserne skal være ens i de forskellige brancheforeninger og hvem der i givet fald sikrer dette?

Svar:

Lovforslaget indeholder ikke krav om, at kurserne for de forskellige brancheforeninger skal være ens.

Jeg kan herudover henvise til mine besvarelser af dags dato af SUU (L 125) – spørgsmål 5 og 17.

Spørgsmål 22:

Vil ministeren oplyse, hvem der skal udstikke retningslinjerne for samt udarbejde den skiltning, en registreret tatovør har mulighed for at fremvise ved indgangspartiet til sin virksomhed? Er det op til den enkelte brancheforening eller skal det ske i samarbejde mellem flere brancheforeninger?

Svar:

Efter lovforslagets § 3, stk. 2, kan der ved indgangspartiet til enhver registreret tatovørs virksomhed ved synlig skiltning informeres om, at tatovøren er registreret tatovør. Det anføres i lovforslagets bemærkninger, at der med indgangspartiet forstås et sted – dør eller tilstødende vindue – som er synlig for forbrugerne. Dermed får forbrugerne let tilgængelig information om, hvorvidt tatovøren er registreret eller ej.

Der lægges med lovforslaget op til, at brancheforeningerne for tatovører i fællesskab udarbejder et standardiseret klistermærke, som kan benyttes til skiltning hos de registrerede tatovører.

Sundhedsstyrelsen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst, at styrelsen er blevet opmærksom på, at det er almindelig praksis, at tatovører foretager tatoeringer i forskellige tatovørforretninger, og at der vil kunne arbejde både registrerede og ikke registrerede tatovører i samme forretning. Et klistermærke i indgangspartiet til en tatovørforretning, som forudsat i lovforslaget, vil derfor kunne give anledning til misforståelser med hensyn til registreringsforholdene på stedet.

På den baggrund fremsætter jeg et ændringsforslag til lovforslagets § 3, stk. 2, hvormed det fastsættes, at Sundhedsstyrelsen udarbejder et fælles registreringsbevis, som administreres af de godkendte brancheforeninger.

Registreringsbeviset kunne fx udformes i kreditkortformat, som tatovøren kan tage med sig og hænge op i en plastiklomme ved indgangen til den tatovørforretning, hvor vedkommende aktuelt arbejder. På

kortet kunne fx fremgå tatovørens navn, at vedkommende er registreret tatovør, hvilken brancheforening, der har registreret tatovøren samt tatovørens underskrift. Herudover vil et registreringsnummer kunne betyge tilliden til registreringsbeviset ved at begrænse en eventuel risiko for uberettiget kopiering af beviset.

Det vil være en fordel for forbrugerne, hvis kortet er let genkendeligt, og det foreslås derfor, at alle registreringsbeviser er ens i design med et let genkendeligt logo.

Sundhedsstyrelsen vil fastsætte nærmere regler om, at der ikke må skiltes på en sådan måde, at det kan give anledning til misforståelser om, hvem – der i virksomheder med både registrerede og ikke-registrerede tatovører – er registreret tatovør.

Sundhedsstyrelsen vil endvidere fastsætte regler om, at registreringsbeviset har en løbetid. Der vil fra begyndelsen kunne fastsættes krav om en automatisk fornyelse af registreringsbeviset hvert andet år, medmindre en tatovør er blevet frataget tilladelsen til at anvende titlen registreret tatovør. Viser erfaringerne efter fx en 3-årig periode, at løbetiden uden problemer kan sættes op til 5 år, kan Sundhedsstyrelsen tilpasse reglerne hertil.

Tilsammen vil disse tiltag indebære, at tatovører, som er blevet frataget tilladelsen til at anvende titlen registreret tatovør, ikke længere vil kunne identificere sig med et gyldigt registreringsbevis. Det vil samtidigt kunne begrænse risikoen for ulovlig kopiering og brug af registreringsbeviser.

I den forbindelse henvises til lovforslagets § 5, hvorefter den, der uberettiget betegner sig som registreret tatovør, straffes med bøde.

Det foreslås, at registreringsbeviset administreres, herunder udstedes og fornyes, af brancheforeningerne.

Spørgsmål 23:

Ofte arbejder flere tatovører sammen på klinikker. Vil ministeren oplyse, hvordan man vil udstede registreringen - bliver det til den enkelte tatovør eller til ejeren af tatovørklinikken? Da det endvidere er frivilligt at lade sig registrere, hvordan vil ministeren så sikre, at den enkelte tatovør er registreret?

Svar:

Kun tatovører kan blive registreret efter lovforslaget. Tatovørforretninger kan ikke blive registreret. Da det jo netop er frivilligt at lade sig registrere, er det ikke målet med lovforslaget, at alle tatovører skal være registreret.

Jeg kan desuden henvise til min besvarelse af dags dato af SUU (L 125) – spørgsmål 22.

Spørgsmål 33:

Hvorfor lytter ministeren ikke, når lægerne på hudklinikken foreslår en database, hvor der registreres farver med problemer, eksempelvis bakterier m.v., der kan være skadelige?

Svar:

Regulering af tatoveringsfarver henhører under Miljøministeriet, som jeg har anmodet om en udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmålet.

Jeg har i den anledning modtaget følgende udtalelse, hvortil jeg kan henholde mig

»Det er vurderingen, at der ikke er behov for en database.

Allerede i dag er tatoveringsfarver ulovlige, hvis de ikke overholder de generelle regler for kemikalier, eller hvis tatoveringsfarven indeholder en eller flere af de kemiske stoffer, som Miljøministeren konkret forbød i 2011.

Som angivet i Miljøministerens besvarelse af SUU (L 125) – spørgsmål 15, er en bekendtgørelse, der regulerer tatoveringsfarverne under udarbejdelse. Her påtænkes bl.a. at stille krav til risikoen fra de kemiske indholdsstoffer, som kan give kræft samt indhold af bakterier. Hensigten med den kommende bekendtgørelse er således at tage højde for tatoveringsfarver, der kan være skadelige.

Er der tale om hudreaktioner, herunder allergiske, kan Videncenter for Allergi allerede i dag indhente sådanne informationer.

Som nævnt ovenfor vurderes der derfor ikke at være behov for yderligere registrering f.eks. i en database.«

Spørgsmål 34:

Hvorfor lytter ministeren ikke, når lægefaglige eksperter på området mener, at lovforslaget burde dropes?

Svar:

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet henvises til, at bl.a. Dansk Dermatologisk Selskab i selskabets hørings svar bl.a. har anført, at branchen efter selskabets opfattelse ikke selv kan varetage opgaven med at registrere tatovører, at det er en opgave, som kræver en stærk central myndighed, særlig Sundhedsstyrelsen, og at selskabet derfor mener, at der bør arbejdes videre med en obligatorisk registreringsordning.

Der er fordele og ulemper ved de forskellige ordninger.

Fordelene ved en obligatorisk statslig styret registreringsordning er bl.a., at enhver, som ønsker at udføre tatoveringer, skal registrere sig hos Sundhedsstyrelsen, hvorved der sikres en identifikation af, hvem der tatoverer. Desuden vil registreringen sikre, at de registrerede får en lovbestemt eneret til at udføre tatoveringer, ligesom Sundhedsstyrelsen vil få en lovbestemt adgang og forpligtelse til at føre tilsyn med de sundhedsfaglige forhold i tatovørvirksomhederne.

Ulemperne ved en autorisationsordning/obligatorisk statslig styret registreringsordning er bl.a., at autorisationsordninger på sundhedsområdet normalt er forbeholdt veluddannede grupper med videregående eller mellemlange uddannelser hver med ansvarsfulde opgaver inden for sundhedsvæsenet – i en del konkrete situationer med varetagelse af kritiske funktioner i forhold til alvorligt syge patienter. Som eksempler kan nævnes læger, tandlæger, sygeplejersker, jordemødre og social- og sundhedsassistenter. Hvis der etableres en autorisationsordning for en gruppe erhvervsudøvere som tatovørerne, hvis faglige baggrund typisk vil være et kortvarigt kursus, vil de normale kriterier ved vurderingen af etablering af autorisationsordninger ikke blive fulgt.

Ved at indføre en obligatorisk statslig styret ordning sker der en indgriben af stor intensitet i en aktuel råden af erhvervsudøvelse, hvorfor der vil være tale om ekspropriation. Dette kan dog undgås, såfremt der indføres en overgangsordning således, at personer der aktuelt ernærer sig som tatovører fx får omkring 10 år til at indrette sig på de nye regler. Loven vil dog således først kunne få virkning efter udgangen af en sådan overgangsordning.

Herudover vil en obligatorisk ordning støde på udfordringer og i nogle tilfælde være uigennemførlig i forhold til EU-retten særligt ift. direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer og EU's Servicedirektiv. Det gælder fx udenlandske tatovører, der midlertidigt tatoverer her i landet.

Desuden kan det anføres, at Sundhedsstyrelsen i dag fører tilsyn med sundhedsfaglig virksomhed, men at styrelsen ikke har de nødvendige kompetencer til at vurdere, hvad god tatovørpraksis (som ikke anses for at være sundhedsfaglig virksomhed) indebærer. Endelig vil en autorisationsordning / obligatorisk statslig styret registreringsordning medføre krav om tilførsel af ikke ubetydelige ekstra økonomiske ressourcer.

Fordelene ved en frivillig brancheadministreret registreringsordning er bl.a., at tatovørbranchen bliver involveret og ansvarliggjort. Det er ministeriets opfattelse, at tatovørbranchen selv er den mest kompeten-

te til – og har en egeninteresse i – at vurdere, hvilke krav der bedst beskytter forbrugerne mod risici ifm. tatoveringer og til selv at administrere ordningen.

Herudover vil en frivillig brancheadministreret ordning ikke være uden statslig involvering. Således skal Sundhedsstyrelsen i fastsætte de nærmere regler for ordningen, herunder om etablering af et brancheadministreret klageorgan. Desuden skal styrelsen ud fra fastsatte regler godkende de brancheforeninger, som ønsker at kunne registrere tatovører, herunder godkende brancheforeningernes retningslinjer for uddannelse af tatovører og for god tatovørpraksis. Desuden vil forbrugerne få information om, hvilke tatovører der er registrerede og dermed kunne vælge tatovør – og hermed også hvilke sundhedsrisici de udsættes for – på oplyst grundlag. Endelig vil en frivillig brancheadministreret ordning svare til, hvad der kendes i dag som RAB-ordningen, dvs. registreringsordningen for alternative behandlere.

Sundhedsstyrelsen har i en undersøgelse af 9. december 2011 oplyst, at det er Sundhedsstyrelsens opfattelse, at det – også set i forhold til de mange tatoveringer der foretages - drejer sig om meget få skader, og at der mest er tale om banale infektioner, der hurtigt lader sig behandle og let vil kunne forebygges. Herudover har styrelsen oplyst, at det hovedsageligt er indholdet i tatoveringsfarverne, der er skyld i de alvorlige skader med betændelse og allergiske reaktioner, som man med jævne mellemrum hører om i medierne. En mere omfattende regulering af erhvervet vil næppe stå mål med de trods alt begrænsede sundhedsmæssige risici, der synes at være ved tatovering, så længe almindelige hygiejneregler overholdes, og så længe der ikke anvendes sundhedsskadelige farvestoffer.

Ulemperne ved en frivillig brancheadministreret registreringsordning er, at ikke alle tatovører bliver registreret, at det er muligt at tatovere, selvom man ikke er registreret, og at der ikke indføres et egentligt statsligt tilsyn fra Sundhedsstyrelsens side.

Alt i alt har jeg vurderet, at fordelene ved en frivillig brancheadministreret ordning vejer tungest. Hermed tages første skridt på et område, som indtil nu har været ureguleret. I forbindelse med evalueringen om tre år, vil det være muligt at vurdere, om en frivillig ordning til fulde lever op til formålet.

Spørgsmål 35:

Hvad er grunden til, at ministeren ikke følger et enigt Folketing med vedtagelsen af V 18?

Svar:

Folketinget pålagde med vedtagelse (V 18) af 24. november 2009 regeringen inden udgangen af 2010 at tage initiativ til at etablere en autorisationsordning for tatovører.

Der har siden – både under den tidligere og den nuværende regering – på tværs af Folketingets partier været afholdt en del drøftelser om forskellige modeller og indholdet af en regulering af tatovørerhvervet. Drøftelserne har primært gået på, hvilken type ordning, der skulle indføres – en frivillig, brancheadministreret ordning eller en obligatorisk, statsstyret ordning.

Drøftelserne er mundet ud i, at jeg har vurderet, at fordelene ved en frivillig brancheadministreret ordning vejer tungere end en obligatorisk, statsstyret ordning, jf. mit svar af dags dato på SUU (L 125) – spørgsmål 34.

Spørgsmål 38:

Det fremgår af lovforslaget, at klager vedrørende tatoveringer fremover skal varetages af brancheforeningens klageudvalg. Vil ministeren oplyse, hvordan en registreret tatovør udenfor brancheforening sanktioneres og i givet fald af hvem?

Svar:

Det følger af lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 7, at en af Sundhedsstyrelsen godkendt brancheforening skal oprette et klageorgan, der bl.a. skal kunne behandle klager fra forbrugere over den behandling, de har fået af foreningens registrerede tatovører. Efter § 2, stk. 2, fastsætter Sundhedsstyrelsen nærmere regler om en

frivillig, brancheadministreret registreringsordning, herunder om etablering af et brancheadministreret klageorgan.

Det følger heraf, at et klageorgan, der er oprettet af en brancheforening, vil skulle behandle klager over de tatovører, som denne brancheforening har registreret. Dette gælder, hvad enten en registreret tatovør er medlem af brancheforeningen eller ej. Medlemmer og ikke medlemmer skal behandles på samme måde af klageorganet.

Sundhedsstyrelsen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst, at styrelsen planlægger at fastsætte regler, der giver klageorganet beføjelser til at udtale kritik, fx hvis en tatovør i forbindelse med en tatovering har udsat forbrugeren for sundhedsmæssige risici eller har givet mangelfuld information om sundhedsmæssige risici, herunder ved valg af farver, ved tatovering. Klageorganet vil også i tilfælde af grove eller gentagne fejl kunne indstille til brancheforeningen at fratage den pågældende tatovør tilladelsen til at anvende titlen registreret tatovør.